

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: R. V.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. MSK 33818/2023,
sp. zn. DSH/5615/2023/Sru, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bruntál (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 8. 2. 2023 a odvolání žalobce zamítl.

2. Správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným z přestupku, neboť dne 23. 9. 2022 jako řidič motorového vozidla řídil i přes skutečnost, že v uvedenou dobu nebyl platným držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Tímto jednáním porušil povinnost řidiče dle § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 téhož zákona.
3. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně žalobci uložil pokutu ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení.

II. Relevantní skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Dne 30. 9. 2022 obdržel správní orgán prvního stupně oznámení příslušného policejního orgánu o podezření ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit žalobce dne 23. 9. 2022 porušením zákona o silničním provozu tím, že dne 23. 9. 2022 v 13:10 hodin na ulici Krnovská v Bruntále řídil osobní automobil, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. V oznámení se k přestupku žalobce nevyjádřil.
5. Z úředního záznamu policejního orgánu ze dne 23. 9. 2023 plyne, že policejní hlídka provádějící dohled nad bezpečností silničního provozu si povšimla osobního automobilu značky Land Rover, u kterého se rozhodla provést silniční kontrolu. Vozidlo zastavila v prostorách benzínové stanice. Žalobce vyzvala k předložení dokladů. Žalobce uvedl, že zapomněl peněženku doma. Lustrační hlídka zjistila, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění. Žalobce policejní hlídce sdělil, že „jede z Vrbna pod Pradědem“, později uvedl, že „ve X bydlí a jede pouze dva kilometry odvézt auto kamarádovi“. Dále upřesnil, že si „dělá řidičské oprávnění a za několik měsíců bude mít zkoušky“. Žalobci hlídka zakázala další jízdu. Následně žalobce volal kamarádovi, aby si pro vozidlo přijel.
6. Dle výpisu evidenční karty řidiče je žalobce držitelem řidičského průkazu, který odevzdal. Aktuální stav jeho bodového hodnocení je 12. Má celkem 26 záznamů o přestupcích. Ve správním spise je též žurnalizováno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 15. 4. 2021, které žalobce převzal dne 6. 1. 2022.
7. Správní orgán prvního stupně písemností ze dne 5. 10. 2022 žalobci oznámil zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 7. 11. 2022, v 8:30 hodin. Žalobce se k jednání nedostavil a správní orgán prvního stupně jednal v jeho nepřítomnosti. E-mailem odeslaným dne 6. 11. 2022, 13:58 hodin, požádal žalobce o nařízení ústního jednání v jiném termínu z důvodu jednání u Krajského soudu v Ostravě, což doložil předvoláním k veřejnému zasedání v trestní věci pro trestný čin dotačního podvodu na den 7. 11. 2022 v 9:30 hodin.
8. Příkazem ze dne 7. 11. 2022 správní orgán prvního stupně žalobce uznal vinným z přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla i přes skutečnost, že nebyl platným držitelem

príslušné skupiny řidičského oprávnění, a uložil mu správní trest ve formě pokuty ve výši 25 000 Kč a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

9. Dne 9. 11. 2022 žalobce příkaz ze dne 7. 11. 2022 napadl odporem.

10. Správní orgán prvního stupně pokračoval ve správním řízení a žalobce předvolal k ústnímu jednání na den 6. 12. 2022 v 8:30 hodin. Z jednání se žalobce e-mailem ze dne 5. 12. 2021 v 10:21 hodin omluvil ze zdravotních důvodů, které doložil lékařskou zprávou ze dne 2. 12. 2022. Správní orgán prvního stupně žalobci vyhověl a předvolal jej k ústnímu jednání na den 28. 12. 2022 v 8:30 hodin.

11. Žalobce dne 28. 12. 2022 po poučení v postavení obviněného z přestupku uvedl mj., že dne 23. 9. 2022 byl řidičem označeného vozidla, a to na čerpací stanici. Uvedeného dne s vozidlem jel z benzínové pumpy na benzínovou pumpu tankovat. V autě byl sám. Připustil, že nebyl v daný den držitelem platného řidičského oprávnění. K dotazu správního orgánu, u jakých skutečností byl přítomen pan K. Š., žalobce uvedl, že „tam nebyl v té době“, přijel si akorát pro klíče, až když byl na policii. V době projednávání přestupku se na místě nenacházely žádné další osoby kromě žalobce a policistů. Za přestupek se cítí i necítí odpovědný. Ví, že neměl řídit, ale popojel jen 5-10 m na čerpací stanici, aby nezdržoval tankování. Nebyla to veřejná komunikace. K dotazu správního orgánu, kdo s vozidlem na čerpací stanici přijel, sdělil, že jím přijel jeho majitel – provozovatel K. Š. a klíče nechal v autě. K dotazu, proč nebyl K. Š. přítomen u jednání s policisty, žalobce sdělil, že jel s druhým autem pro peněženku.

12. Policista L. J. v postavení svědka po poučení dne 8. 2. 2023 vypověděl, že prováděl s kolegy K. a B. dohled na bezpečnosti silničního provozu na ulici Krnovská. Povšimli si vozidla, které přijíždělo od obce Nové Heřminovy (*tozn. čelně směrem k policejní hlídce – poznámka soudu*) a rozhodli se je zkontrolovat. Vozidlo nečekaně odbočilo (*vpravo – poznámka soudu*) k čerpací stanici. Za vozidlem se rozjeli a u stojanu zastavili. Řidiče vyzval k předložení dokladů. Řidič sdělil, že zapomněl peněženku doma. Lustrací zjistil, že řidič nemá řidičské oprávnění a bude dělat zkoušky. Řidič je následoval na obvodní oddělení. Svědek upřesnil, že výhledové podmínky na cestu ve směru, odkud vozidlo žalobce přijíždělo, byly dobré, ve vozidle se nacházela jen jedna osoba – řidič, byl sám. Nikdo jiný se tam nenacházel, k záměně řidičů nemohlo dojít. Řidič působil odmítavě, řekl, že se to mohlo řešit jiným způsobem. Svědek si již nepamatuje, zda byl pořízen kamerový a zvukový záznam, ten se však archivuje cca 2 dny a následně je přemazán. Přijíždějící vozidlo zaregistroval cca ve vzdálenosti 200-300 m od stojanu, kde jej zastavili. Svědek odmítl tezi, že by žalobce mohl s vozidlem popojíždět pouze cca 10 metrů v prostorách benzínové stanice. Zopakoval, že vozidlo přijelo po hlavní komunikaci od obce Nové Heřminovy. Pan Š. na místě silniční kontroly nebyl. Kontaktoval jej řidič při cestě na obvodní oddělení, ať si přijede pro auto. V blízkosti místa silniční kontroly a projednání s řidičem se nikdo kromě řidiče a policistů nenacházel.

13. Policista M. K. v postavení svědka po poučení dne 8. 2. 2023 vypověděl, že si s kolegy ve služebním vozidle povšimli vozidla jedoucího proti nim z Oborné a rozhodli se jej zkontrolovat, vozidlo odbočilo na čerpací stanici. Řidič zastavil u pravé strany pravého

stojanu. Přijeli za ním a zkontrolovali jej. Řidič neměl řidičský průkaz, uvedl, že si osobní doklady zapomněl doma. Lustrací zjistili, že řidič není držitelem řidičského průkazu. Při podání vysvětlení žalobce uvedl, že jede z Vrbna, následně uvedl, že ve Vrbně bydlí a jede auto pouze odvézt 2 km kamarádovi. Na služebně v Bruntále sepsali oznámení o přestupku, které žalobce cíleně podepsal pod jinou položku; kolega J. proto oznámení vypisoval znovu. Žalobce telefonoval kamarádovi, aby si přijel pro auto. K dotazu správního orgánu svědek uvedl, že ve vozidle, které kontrolovali, se nacházel pouze žalobce. Vyloučil možnost záměny osob – řidiče. Vozidlo měli od doby, co jej zpozorovali, do zastavení, na dohled. Svědek neví, zda byl pořízován služební kamerový záznam. Vzdálenost místa, kde stála policejní hlídka a zpozorovala přijíždějící vozidlo žalobce, k čerpací stanici činila asi na 300 m. Dle svědka žalobce nemohl s vozidlem pouze popojíždět na čerpací stanici, protože již s vozidlem po hlavní komunikaci na čerpací stanici přijel. Na místě silniční kontroly se v době jejího provedení nenacházel pan K. Š. Na místě přestupku se nacházela pouze policejní hlídka a žalobce. Svědek na samostatném listu (čl. 60 správního spisu) zakreslil výhledové poměry policejní hlídky, resp. situační plán místa přestupku.

14. Policista P. B. v postavení svědka po poučení dne 8. 2. 2023 vypověděl, že si s kolegy ve služebním vozidle povšimli vozidla žalobce jedoucího proti nim z Oborné a rozhodli se je zastavit. Vozidlo odbočilo na čerpací stanici, řidič zastavil u pravé strany, u pravého stojanu. Přijeli za ním a zkontrolovali jej. Řidič sdělil, že si zapomněl peněženku doma. Lustrací zjistili, že řidič není držitelem řidičského průkazu. Uvedl, že si asi za měsíc má zkoušky. Popsal, že jede z Vrbna a po chvíli uvedl, že jede jenom kousek odvézt auto kamarádovi. Policisté žalobci zakázali další jízdu. Volal nějakému kamarádovi, aby si odvezl auto. Žalobce odvezli na služebnu k sepsání oznámení o přestupku. K dotazu správního orgánu svědek popsal výhledové podmínky policejní hlídky s tím, že bylo slunečno, jasno, nic jim nebránilo ve výhledu. Svědek zakreslil na samostatném listě (čl. 63 správního spisu) plán místa přestupku. V automobile se dle svědka nacházela pouze jedna osoba, a to řidič-žalobce. Dle svědka nemohlo dojít k záměně řidiče. Svědek neví, zda byl pořízen kamerový záznam. Od doby, kdy spatřili přijíždějící vozidlo, žalobce řídil na čerpací stanici asi 300 m. Není určitě možné, aby žalobce řídil vozidlo pouze 10 m v prostorách čerpací stanice. Než odbočil na čerpací stanici, jel totiž po hlavní silnici. V místě a v době silniční kontroly se tam nenacházela osoba K. Š. Na místě přestupku byla jen policejní hlídka a žalobce. Svědek dodal, že žalobce při sepisu úředního záznamu se schválně podepsal jinam, proto úřední záznam vypisovali ještě jednou.
15. Správní spis obsahuje i barevný snímek pořízený z mapy.cz (čl. 64 správního spisu) zachycující místo silniční kontroly, v němž je barevně křížkem označena čerpací stanice.
16. Správní orgán rozhodl o vině žalobce, jak shora uvedeno. Vyšel z toho, že se svědci shodli na tom, že žalobce byl ve vozidle sám, na pozici řidiče, ve vozidle se nenacházela jiná osoba, vlastním nákresem zaznamenali příjezd vozidla, které řídil žalobce. Vyvrátili tvrzení, že by na místě byl přítomen K. Š. a že by žalobce pouze „popojel“ v rámci čerpací stanice na vzdálenost cca 10 m. Mezi výpověďmi svědků nejsou zásadní rozpory a shodují se se skutečnostmi uvedenými v úředním záznamu z 23. 9. 2022.

17. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce napadl odvoláním. V jeho odůvodnění ze dne 27. 2. 2023 mj. požádal o „přezkum důkazů“ a navrhl jako svědka K. Š., videozáznam a zvukový záznam, popřípadě videozáznam z benzínové pumpy. Uvedl, že auto neřídil, měl tři dny před závěrečnými zkouškami, byl si vědom, že nemá řidičské oprávnění.
18. K odvolání žalobce rozhodoval ve věci žalovaný. Odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Ve věci nevyvstaly pochybnosti o tom, že to byl žalobce, kdo řídil vozidlo. Námitka, že vozidlo řídil pan K. Š., byla vyvrácena svědeckými výpověďmi policistů. Záměna řidičů byla rovněž vyloučena. Kamerový záznam pak pořizován nebyl. Navrhovaný důkaz výsledkem svědka K. Š. a kamerovým záznamem považoval žalovaný za nadbytečný.

III. Obsah žaloby

19. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu. Napadené rozhodnutí považuje za nicotné, nepřezkoumatelné a nezákonné, neboť se žalovaný nezabýval důkazními návrhy žalobce. Došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces. Žalobce požaduje zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost a vrácení věci žalovanému.
20. Žalobce nerozporuje, že v době, kdy se měl dopustit přestupku, pozbyl řidičské oprávnění.
21. Žalovaný však neprovedl jím navrhované důkazy, a to kamerové záznamy a výslech svědka K. Š., který vozidlo dle žalobce v daný den řídil. Žalobce udává, že do prostor čerpací stanice dojel na místě spolujezdce. Poté se musel řidič Š. vzdát a žalobce pouze přeparkoval vozidlo v rámci čerpací stanice, aby nebránil dalším vozidlům v tankování. Důkazy, které navrhoval, měl být prokázán průběh události. Žalovaný obranu žalobce vyhodnotil jako účelovou a důkazy jako nadbytečné. Správní orgány tak zajistily pouze důkazy v neprospěch žalobce.
22. Žalobce nesouhlasí, pokud mu žalovaný v napadeném rozhodnutí vytkl, že tvrzení o tom, že vozidlo řídil pouze v rámci čerpací stanice uvedl až v odvolání. Sděloval to již v přestupkovém řízení. I v odvolání může uplatňovat nové skutečnosti.
23. Dále má žalobce za to, že řízení je stíženo vadou, neboť správní orgán prvního stupně vydal příkaz o vině žalobce i přes jeho omluvu z nařízeného jednání.
24. Žalobce navrhl výslech svědka K. Š. a kamerové záznamy ze dne spáchání přestupku.

IV. Vyjádření žalovaného

25. Žalovaný je přesvědčen, že zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Provedení navržených důkazů žalobcem považoval za nadbytečné a bezpředmětné, neboť nemohlo zpochybnit zjištěný skutkový stav.
26. Důkazními návrhy se zabýval a zdůvodnil, proč je neprovedl jako důkaz. Není povinností správního orgánu provést důkazní návrhy obviněného z přestupku, avšak musí řádně odůvodnit, proč je neprovedl.
27. Žalovaný neměl pochybnosti o tom, že to byl žalobce, kdo řídil vozidlo v místě a čase spáchání přestupku. Žalobce ostatně ani nerozporuje, že skutečně vozidlo řídil bez řidičského oprávnění. Namítá ovšem, že se tak stalo pouze v prostorách čerpací stanice. Žalovaný zdůrazňuje, že ze svědeckých výpovědí policistů, které vzájemně korespondují, je jednoznačné, že žalobce řídil vozidlo po celou dobu, co je policejní hlídka zaznamenala. Záměna byla vyloučena. Verze skutkového děje podávaná žalobcem žalobce tak byla vyvrácena.
28. Žalovaný vyzdvihl, že žalobce v odvolání kromě tvrzení, že vozidlo řídil pouze v prostorách čerpací stanice (což uvedl již u ústního jednání před správním orgánem prvního stupně) dále konstatoval, že vozidlo neřídil vůbec. Žalovaný proto v napadeném rozhodnutí pouze reagoval na odvolací námitku tak, jak byla formulována.
29. Žalovaný připustil, že omluvu žalobce z ústního jednání předcházejícího vydání příkazu měl správní orgán prvního stupně akceptovat. Zdůraznil ovšem, že po podání odporu pokračoval správní orgán prvního stupně v řízení o přestupku a nařídil další ústní jednání. Žalobce na svých právech nebyl krácen.
30. V žalobě navržené důkazní návrhy považuje za nadbytečné.
31. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby coby nedůvodné.

V. Další procesní postup krajského soudu

32. Krajský soud po podání žaloby u příslušného odboru Policie České republiky ověřil, zda byl pořízen kamerový záznam o přestupku dne 23. 9. 2022 (čl. 52 soudního spisu).
33. Dle sdělení ze dne 23. 10. 2024 (čl. 57 soudního spisu) kamerový záznam ze služebního vozidla ani z osobních kamer zakročujících policistů nebyl zálohován.
34. Krajský soud dále požádal společnost Vena -Trade s. r. o. (provozovatel čerpací stanice) o sdělení (čl. 53 soudního spisu), zda disponuje kamerovými záznamy.
35. K dotazu soudu dne 16. 10. 2024 společnost sdělila, že kamerové záznamy z čerpací stanice v Bruntále ze dne 23. 9. 2022 již nemají k dispozici. „Smyčka“ je uchovávána pouze 7 dní zpětně (čl. 55 soudního spisu).

VI. Jednání soudu

36. Soud ve věci jednal dne 20. 12. 2024. Jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce. Soud nepřijal telefonickou omluvu žalobce ze dne 19. 12. 2024 (čl. 67 soudního spisu), protože tuto žalobce ničím nedoložil (čl. 68 soudního spisu), byť je soud o této povinnosti zpravil.
37. U jednání žalovaný setrval na svém procesním stanovisku. V napadeném rozhodnutí odůvodnil, proč neprovedl důkazy navržené žalobcem. Žalobce verzi přestupkového děje měnil a působil nevěrohodně. Sám připustil, že v prostorách benzínové stanice řídil. Neexistenci kamerových záznamů pak ověřil krajský soud.

VII. Posouzení věci krajským soudem

38. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
39. **Žaloba není důvodná.**
40. Stěžejní námitkou je, že neprovedení žalobcem navrženého důkazu výsledkem svědka pana K. Š. a kamerovými záznamy přestupkového děje porušilo jeho práva (VII.1). Žalobce je rovněž přesvědčen, že správní orgán prvního stupně pochybil, pokud nepřijal jeho omluvu z ústního jednání před vydáním příkazu (VII.2). Žalovaný neprovedení důkazů odůvodnil jejich nadbytečností. Též poukázal na shodně vyznívající svědecké výpovědi třech policistů v kontrastu s účelovostí a nevěrohodností výpovědi žalobce, který postupně měnil verze skutkového děje a k tomu navrhoval důkazy.

VII. 1 K neprovedení důkazu svědeckou výpovědí a kamerovými záznamy

41. Ze správního spisu i rozhodnutí správních orgánů je zjevné, že správní orgány dovodily vinu žalobce na podkladě následující baterie důkazů: oznámení o přestupku – úřední záznam ze dne 23. 9. 2022 – svědecké výpovědi policistů a situační plány místa přestupku – výpověď žalobce – oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče – výpis z evidenční karty žalobce.
42. K tomu krajský soud předesílá, že judikatura Nejvyššího správního soudu se ustálila na tom, že listiny předložené Policií České republiky obecně postačují k postihu pachatele přestupku, pokud nejsou v řízení před správním orgánem zpochybněny. Tyto závěry byly vysloveny v rozsudcích Nejvyššího správního soudu např. ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 As 118/2013–61, dále ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013–37, nebo ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014–48. Závěry čtvrtého senátu uvedené v rozsudku ze dne 27. 2. 2014 aproboval i Ústavní soud usnesením ze dne 13. 11. 2014 ve věci sp. zn. III. ÚS 1838/14.

43. V nynější věci správní orgány vycházely z listin předložených Policií České republiky a dále ze tří vnitřně konzistentních svědeckých výpovědí policistů, které byly zároveň souladné i s dalšími listinnými důkazy (situační nákres, výtisk z mapy.cz).

44. Svědci J., K. a B. (zasahující policisté) po poučení v procesním postavení svědků shodně vylíčili skutkový děj takto:

- prováděli kontrolu nad bezpečností silničního provozu a uviděli proti sobě přijíždět vozidlo, které se rozhodli zkontrolovat;
- vozidlo odbočilo vpravo na čerpací stanici, kde zastavilo u stojanu a u kterého jej následně zastavili a prováděli kontrolu;
- vozidlo měli od doby, co je zpozorovali, do doby zastavení, na dohled; výhledové podmínky byly dobré, ve výhledu jim nebránila žádná překážka; vzdálenost mezi místem, kde vozidlo poprvé spatřili, a čerpací stanicí činila cca 200-300 m;
- žalobce seděl na místě řidiče, ve vozidle byl sám, v prostorách čerpací stanice se nenacházela třetí osoba (K. Š.);
- žalobce uvedl, že zapomněl peněženku doma, jede z Vrbna, následně, že veze auto 2 km kamarádovi, bude si dělat zkoušky v autoškole;
- svědci kategoricky vyloučili možnost záměny řidiče i to, že by žalobce řídil pouze v prostorách čerpací stanice; shodli se na tom, že žalobce s vozidlem přijel na čerpací stanici z hlavní komunikace.

45. Žalobce naopak přdestřel několik vzájemně odlišných skutkových verzí přestupkového děje, které doznaly podstatného vývoje v čase:

- dne 23. 9. 2022 po poučení dle § 61 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podal vysvětlení a uvedl, že „jede z Vrbna pod Pradědem“; tedy připustil, že vozidlo řídil (viz úřední záznam na čl. 2 správního spisu);
- téhož dne uvedl (viz opět úřední záznam na čl. 2 správního spisu), že „ve Vrbně pod Pradědem pouze bydlí a jede dva kilometry odvézt kamarádovi auto“; tedy opět připustil, že řídil;
- dne 28. 12. 2022 po poučení v postavení obviněného z přestupku (srov. čl. 38 a násl. správního spisu) nejprve uvedl, že vozidlo řídil on na benzínové stanici, jel tankovat; v době, kdy jej zastavili policisté byl v autě sám;
- při témže výslechu (v jeho druhé části) pak již uvedl, že pouze popojel s automobilem, aby nezdržoval tankování;
- při témže výslechu sdělil, že pan K. Š. tam „v té době nebyl, přijel si akorát pro klíče, až jsem byl na té policii“; rovněž uvedl, že v době, kdy projednával s policisty přestupek se na místě nenacházela kromě policistů a jeho žádná osoba;

- závěrem své výpovědi žalobce popsal, že autem přijel jeho majitel (tedy K. Š.) a klíče nechal v autě; u jednání s policisty nebyl, neboť jel s druhým autem pro peněženku do Krnova;
- v odůvodnění odvolání (čl. 79 správního spisu) žalobce udává, že „auto neřídil, měl tři dny před závěrečnými zkouškami“;
- skutková verze graduje v žalobních líčeních, v nichž žalobce udává, že na čerpací stanici dojel s K. Š. na místě spolujezdce, poté se K. Š. musel vzdálit, žalobce chtěl auto pouze přeparkovat, aby nebránil dalším vozidlům v tankování.

46. Výpověď žalobce hodnotil žalovaný jako nevěrohodnou, a jím navržené důkazy jako nadbytečné.

47. S jeho hodnocením se krajský soud ztotožňuje, a to zejména ohledem na proměnlivost sdělení žalobce a jejich gradaci v čase. Krajský soud má též za nelogické, ba neproveditelné, aby za časových a místních poměrů přestupku (vzdálenost hlídky cca 200-300 m, výhledové poměry, neustálý dohled policistů) měla jiná osoba (K. Š.?) možnost vozidlo zastavit na čerpací stanici, vystoupit z něj, vzdálit se od vozidla tak, že již nebyla v době a místě policejní kontroly přítomna, nastoupit do jiného (blíže nespecifikovaného) vozidla a odjet pryč, a zároveň aby žalobce přesedl na místo řidiče a popojel v prostorách benzínové stanice vzdálenost cca 5-10 metrů od stojanu, aby nebránil tankování, to vše za situace, kdy vozidlo policejní hlídka kontrolovala u stojanu (což uvádí i žalobce ve svém výsledku: kontrola proběhla „přímo u stojanu“).

48. Ani důkazní návrhy žalobce nevyznívají nijak konzistentně. Je to až v odůvodnění odvolání, kdy žalobce přichází s důkazním návrhem svědecké výpovědi K. Š., aniž by ovšem specifikoval, k jaké verzi skutkového děje by se měl svědek vyjádřit, pročez v odvolání žalobce uvádí, že vozidlo neřídil vůbec (viz odvolání čl. 79). Žalobce přitom nečiní žádné důkazní návrhy při své výpovědi dne 28. 12. 2021, svědeckých výpovědí policistů dne 8. 2. 2022 se neúčastní, stejně tak po ukončení dokazování nevyužívá možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a navrhnout doplnění dokazování.

49. Klíčovou otázkou je, zda procesní obrana žalobce v řízení před správním orgánem či shromážděné podklady mohly vyvolat důvodné pochybnosti o skutkovém ději, resp. spáchání přestupku.

50. Dle názoru krajského soudu konkrétní výpovědi policistů neobsahují žádné zásadní rozpory, a to ani ve vzájemném srovnání s úředním záznamem a oznámením přestupku. Krajský soud ve výpovědích policistů neshledal žádné podstatné odlišnosti či rozpory, které by mohly samy o sobě zapříčinit vznik pochybností o jejich věrohodnosti. Z výpovědí zasahujících policistů je nad veškerou pochybnost zřejmé, že si byli jisti osobou řidiče a tím, že to byl právě žalobce, kdo s vozidlem přijel na čerpací stanici po hlavní komunikaci. Kategoricky vyloučili možnost záměny řidiče či jen jeho „popojetí“ v prostorách benzínové stanice. Policisté se shodli i na detailech kontroly, například na místě, odkud prováděli dohled, místě, kde vozidlo zastavili, způsobu příjezdu vozidla, vzdálenostech, průběhu kontroly apod. Jejich popisu odpovídaly i situační nákresy.

51. K hodnocení věrohodnosti je nezbytné přistupovat v každém jednotlivém případě individuálně, přičemž v posuzované věci žádné podezření o ovlivnění svědeckých výpovědí nevzniklo. Policista v pozici svědka je stejně tak jako jiná fyzická osoba povinen vypovídat pravdu a nic nezamlčovat (viz ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „správní řád“). Na rozdíl od policisty, který na věci neměl osobní zájem, měl žalobce zřejmý motiv, proč popírat, že vozidlo řídil. Je totiž zcela přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek (zde navíc ve formě zákazu činnosti) není ve věci nestranná, a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu. Krajský soud tedy v souladu s názorem správních soudů v tomto směru vychází z předpokladu, že žalobce, jemuž postih za spáchaný přestupek hrozí, není na rozdíl od nezainteresovaných policistů nestranný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 10 As 108/2014-25).
52. V případě střetu protichůdných výpovědí policistů a řidiče podezřelého ze spáchání přestupku je třeba přihlídnout i k principiálně vyšší hodnověrnosti svědecké výpovědi policisty oproti např. svědecké výpovědi osoby blízké řidiči, a o to více to pak platí v případném srovnání s vlastní výpovědí řidiče, jakožto obviněného v přestupkovém řízení. V tomto duchu judikuje i Nejvyšší správní soud (srovnej např. rozsudek ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 223/2016 – 27) a uvádí, že řidiči z hlediska psychologického oproti policistům nijak prověření nejsou, policista by se křivým obviněním dopouštěl závažného úmyslného kárného provinění, a je-li vyslýchán jako svědek, navíc křivé výpovědi, zatímco řidič se případnou lží o svém jednání ničeho nezákonného nedopouští (nanejvýš jedná nemorálně), a konečně že policista zpravidla žádnou zvláštní motivaci na neoprávněném obvinění řidiče z přestupku nemá (...), zatímco řidič v takové situaci má silnou motivaci plynoucí ze snahy vyhnout se hrozícímu trestu (...), popř. i penalizaci body v řidičském hodnocení.
53. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně považoval skutkový stav za dostatečně zjištěný. Jestliže žalobce poprvé až v odvolání navrhl provedení důkazu svědeckou výpovědí K. Š. (a to za situace, kdy v odvolání uváděl, že vozidlo neřídil), nebyl správní orgán povinen tento důkaz provést, neboť správní orgán není povinen provést veškeré navrhované důkazy. Formulace důkazního návrhu navíc přišla v situaci, kdy žalobce předestřel další verzi skutkového děje (nejprve řídil jen z Vrbna – pak řídil jen 2 km – pak popojel jen na benzínce – pak neřídil vůbec). Žalobce si rovněž byl zcela jistě vědom jednak hrozící sankce a jednak i případné existence prekluzivní lhůty pro projednání věci. Správní orgán je povinen v přestupkovém řízení provést jen takové důkazy, které povedou k objasnění věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, čj. 2 As 111/2011–56). Pokud se správní orgán rozhodne neprovést navržený důkaz, musí ve svém rozhodnutí zdůvodnit, proč nepovažuje za nutné navržený důkaz provést, což platí i pro navržené svědecké výpovědi v přestupkovém řízení, vč. výpovědi obviněného.
54. Volba procesní strategie a způsobu spolupráce žalobce se správním orgánem jistě nemůže vést k omezení jeho procesních práv, vč. práva navrhopvat důkazy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008–115). S žalobcem lze rovněž souhlasit, pokud uvádí, že obviněný z přestupku má právo navrhopvat důkazy na svou obhajobu po celou dobu řízení. Na řízení o odvolání v přestupkových věcech nedopadá

koncentrace řízení, neboť podle § 97 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, obviněný může v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy. Zároveň však platí, že i ohledně těchto důkazů je správní orgán oprávněn rozhodnout, že navržený důkaz neprovede, a v takovém případě je povinen v rozhodnutí odůvodnit, proč k provedení navrženého důkazu nepřistoupil.

55. V nynější věci žalovaný postupoval správně, pokud výslech žalobce zhodnotil jako nadbytečný a poukázal na nevěrohodnost tvrzení žalobce, předešel své pochybnosti o reálné možnosti, aby se skutkový děj odehrál způsobem, jak popisuje žalobce, a usoudil tak na nadbytečnost jím navrhovaných důkazů, resp. na dostatečné zjištění skutkového stavu na základě listin předložených Policií České republiky a svědeckých výpovědí policistů. Uvedené pak souzenou věc odlišuje například od rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005–62, v němž neprovedení důkazu navrženého obviněným představovalo na rozdíl od nyní projednávané věci porušení práva na spravedlivý proces. Závěry o dostatečnosti skutkových zjištění jsou zásadní právě i pro hodnocení případné nadbytečnosti výpovědi stěžovatele.

56. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71, publ. pod č. 3577/2017 Sb. NSS, nastínil způsob, jakým by krajský soud měl postupovat v případě tvrzeného nedostatečného zjištění skutkového stavu správními orgány v řízení o přestupku. Jeho úkolem je na základě žaloby přezkoumat, zda správní orgány opatřily takovou sadu důkazů, která po zhodnocení a s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že se obviněný příslušného přestupku (skutku) dopustil, a že neexistují rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení viny obviněného z přestupku. Dospěje-li k závěru, že správní orgán své povinnosti zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dostál, může uplatněná žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými a vznesené důkazní návrhy k jejich prokázání jako nadbytečné odmítnout.

57. Krajský soud v posuzované věci přezkoumal napadené rozhodnutí optikou v předchozím odstavci označeného rozhodnutí a nepřisvědčil žalobní námitce stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu a porušení práv žalobce neprovedením svědecké výslechy K. Š. a kamerových záznamů. Ani krajský soud totiž nepovažuje tvrzení o popisu skutkového děje předkládaný žalobcem s ohledem na jejich vývoj v čase a proměnlivost za důvěryhodná. Nemá je ani za logická, jak již osvětlil v bodě 47 tohoto rozsudku. I poslední verzi skutkového děje udávanou žalobcem v žalobě, proto považuje krajský soud za účelovou a nepravdivou.

58. Naopak přisvědčuje zjištěnému skutkovému stavu před správními orgány a z tohoto důvodu neprovedl důkaz svědkem K.Š., jak to navrhl žalobce v žalobce. Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány dostály své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy tak, že to byl žalobce, kdo vozidlo řídil již v době, kdy přijíždělo po hlavní komunikaci, odkud odbočilo na čerpací stanici (srov. usnesení rozšířeného senátu

Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71, či ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68).

59. Podle § 52 odst. 1 s. ř. s. není soud povinen provést všechny navržené důkazy. Ani správní orgán není návrhy účastníků (rozuměj na provedení důkazů) vázán. Je právem správního orgánu, který vede řízení o přestupku, vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede, a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005 - 62, č. 847/2006 Sb. NSS). Správní orgán však vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, případně musí vždy přezkoumatelným způsobem vyložit, proč provedení navržených důkazů není v konkrétním případě nutné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2012, č. j. 2 As 102/2011–121 či ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 306/2017 - 30).
60. Žalovaný v napadeném rozsudku řádně odůvodnil, že navržené důkazy neprovedl, neboť to považoval za nadbytečné s ohledem na nevěrohodnost, ba nereálnost popisu skutkového děje žalobcem. V tomto ohledu tak krajský soud neshledal žádnou vadu řízení. Ze stejných důvodů neshledal potřebu vyslechnout K. Š. jako svědka krajský soud. Provedení důkazu přitom lze odmítnout ze tří důvodů: pro jeho irelevantnost ve vztahu k předmětu řízení, pro jeho nedostatečnou vypovídací hodnotu nebo pro jeho nadbytečnost (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01).
61. Krajský soud dále ověřil, že již neexistují kamerové záznamy přestupkového děje, a to ani ze služebních kamer policistů (policisté ostatně vypověděli, že kamerový záznam nepořizovali, resp. nevěděli, zda je pořizovali; obvodní oddělení následně sdělilo, že záznamy nebyly zálohovány), ani z čerpací stanice (záznam je uchováván pouze po dobu 7 dnů). Důkaz kamerovým záznamem tedy nebylo možno provést ani před správními orgány.

VII.2. K procesnímu pochybení

62. Žalobce spatřuje pochybení správního orgánu prvního stupně v tom, že i přes jeho omluvu z ústního jednání (z neděle dne 6. 11. 2022) nařízeného na den 7. 11. 2022 rozhodl dne 7. 11. 2022 příkazem.
63. Jak žalovaný správně připustil ve vyjádření k žalobě, jednalo se o procesní pochybení správního orgánu prvního stupně. Omluvu totiž žalobce podložil předvoláním k jednání Krajského soudu v Ostravě.
64. Podáním odporu nicméně došlo ke zrušení příkazu. Správní orgán prvního stupně dále vedl správní řízení o přestupku žalobce. V jeho průběhu obviněný mohl uplatňovat svá procesní práva (při ústním jednání dne 28. 12. 2022 žalobce vypovídal, dne 8. 2. 2023 proběhly svědecké výpovědi svědků, přičemž správní orgán žalobce k tomuto jednání předvolal a dal mu prostor seznámit se se spisem *etc.*).

65. K tvrzeným vadám řízení krajský soud uzavírá, že je nutné vždy zvážit a vyhodnotit, jak se procesní vada dotkla právní sféry adresáta veřejné správy. Pokud se procesní vada právní sféry adresáta veřejné správy nedotkla (...), není důvod takové správní rozhodnutí rušit pro nezákonnost. Uvedené konstantě judikuje i Nejvyšší správní soud (srovnej například rozsudek ze dne 16. 10. 2013, č. j. 4 As 71/2013-35), a dodává, že „*zrušit takové správní rozhodnutí by bylo na místě, pokud by zásah do právní sféry adresáta byl negativní, nebyl by následným postupem správního orgánu odstraněn a pokud by negativní zásah dosahoval určité negativní míry*“.
66. Jinými slovy, pokud je zásah do práv velmi nepatrný (...), není důvod pro rušení příslušného rozhodnutí z důvodu jakéhokoli procesního pochybení správního orgánu, a to v souladu se zásadou *de minimis non curat praetor* tak, jak ji setrvale aplikuje nejen Nejvyšší správní soud, ale i Ústavní soud (například usnesení ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. I. ÚS 2549/18, či nález ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 3725/13).

VIII. Závěr a náklady řízení

67. Krajský soud neshledal důvodným žádný ze žalobních bodů. Napadené rozhodnutí není ani nicotné (žalobce ostatně neuvedl důvod tvrzené nicotnosti), ani nepřezkoumatelné (v napadeném rozhodnutí žalovaný vysvětlil důvody svého rozhodnutí, z výroku lze zjistit, jak rozhodl, a odůvodnění napadeného odůvodnění nepostrádá smyslností), ani nezákonné, neboť žalovaný řádně odůvodnil neprovedení navržených důkazů a nedopustil se vytýkaného procesního pochybení.
68. Žalobu krajský podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
69. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě 20. prosince 2024

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

samosoudkyně